

مطبوعات و گرافیک

● بهروز موسوی امین
عضو هیأت علمی دانشگاه هنر

- گرافیک مطبوعاتی
- کامران افشارمهاجر
- انتشارات سمت، ۱۳۷۹

درآمد:

جهان به نظر مجتمعهای است آشفته و در هم که از فرم و نظمی خاص برخوردار نیست، اما پسر با ذهن ناظم خود تلاش دارد به جهان اطراف نظم داده و براساس قانونی آن را سامان دهد. احسان یارشاطر می‌گوید برای آن که بتوان ذهن نظم‌اندیش خود را قانع کرد، می‌بایست در کار جهان معتقد به نظامی شد و هرچیز را تابع قانونی شمرد. اما اگر بخواهیم این قوانین را به دیگران بیاموزیم، کاری بسیار دشوار در پیش خواهیم داشت.

«گرافیک مطبوعاتی» اثر دکتر کامران افشارمهاجر نیز قصد دارد با این نگاه، نظم را به دیگران انتقال دهد و به دیگر سخن تربیت کند، اما سوال اینجاست که ایشان خود را چه حد به این نظم پایند بوده و چه مقدار در این انتقال محقق شده است؟

وجود سابقه‌ی آشنایی دیرینه‌ای که با نویسنده‌ی کتاب داشته و دارم و وی را فردی مطلع و صاحب‌ذوق و پرتلash در این حوزه می‌دانم، انجیزه‌ای شد تا از سر ارادت کتاب حاضر را به دیده‌ی نقد نگریسته، و مدیریت محترم سازمان سمت را به لزوم توجه به نکانی جلب نمایم، به ویژه از آن رو که این سازمان خود را جهت همکاری، راهنمایی و ارائه‌ی پیشنهاد در باب اصلاح کتاب گرافیک مطبوعاتی باز گذاشته است.

آنچه در این کتاب ارائه می‌شود، تنها توصیف کوتاهی است از گرافیک مطبوعاتی، که به نظر نگارنده نیازمند توجه و تگریش مجدد نویسنده‌ی محترم و ناشر دارد. در واقع کتاب حاضر صفحه‌ی رنگ در

خواندنی است تا دیدنی. اگر پذیرفته شود که هر اثر گرافیکی چون کتاب و مجله و پوستر، کیوتی است با دو بال گرافیسم (فرم) و زورنالیسم (محتوی). پس برای پرواز نیازمند دو بال توانست و برای داشتن پرنده‌ای پریدنی توجه و امعان نظر بیشتر بر محتوی و فرم این کتاب ضروری است انکار ناشدند، اما چند نکته:

روی جلد

روی جلد می‌تواند در حکم و بتیرین معازه‌ای باشد برای آراستن و معرفی کالاهای خود. انتظار ما از کتاب نیز برهمنی اساس شکل گرفته است، آنچه در جلد کتاب دیدنی است، همانا کلمه‌ی «سمت» است که از بالا به پایین به صورت حاشیه‌ای یک سانتی تکرار گردیده است.

در سمت راست روی جلد، رنگی قرمز در قالب فرمی به کار گرفته شده که باز هم کلمه‌ی سمت از آن استباط می‌شود. لوگوی سازمان هم در بالای جلد به چشم می‌خورد. رنگ‌های قرمز، و قرمز روش و سیاه روی جلد حکایت از عدم مشورت با مؤلف بوده و یا می‌توان احتمال داد که اصلاً قرار بر این نبوده است که نویسنده در روی جلد تلاش‌های گرافیکی داشته باشد که در هر حال تبیجه یکی است. در حالی که می‌دانیم همین روی جلد، از ارزی فوق العاده‌ای در جلب خواننده برخوردار است که باید از آن در ورود به گرافیک مطبوعاتی به خوبی سمت چپ پیاده شده که می‌تواند در سمت راست همان صفحه به چاپ برسد. در صفحه ۵۰ می‌توان محل تصویر دستگاه حروف‌چینی مونوتایپ را با تصویر دستگاه حروف‌چینی لایتوتاپ توضیح کرد. در صفحه ۱۷۲ عکس خبری جنگ ایران و عراق سمت چپ ایران و عراق که در پایین همین صفحه و در سمت چپ پیاده شده که می‌تواند در سمت راست همان صفحه به چاپ برسد.

رنگ

تصویرسازی کتاب در دوره ساسایان و سپس تداوم آن در دوره‌ی اسلامی نشان می‌دهد که ایرانیان همواره تاریخ‌ها و داستان‌های خود را به تصویرهای زیبایی آراسته‌اند. از جمله نخستین شاهنامه‌ی منظوم فارسی اثر مسعود مروزی (قبل از ۳۵۵ هـ)، نسخه‌های مصور ایرانی بر جای مانده از جمله قابوس نامه که در سال ۱۸۳ هـ. کتابت شده و از تصاویر متعدد و رنگینی برخوردار است. جای تعجب در اینجاست که با وسعت ضرور رنگ در روز اول مدرسه که در سمت چاپ و پایین صفحه آورده شده در محل مناسی قرار نگرفته است. در عکس صفحه ۱۸۷، متن تشریحی عکس می‌باشد در سمت راست عکس قرار گیرد. در صفحه ۲۰۳

درستی ندارد. چون آگهی هم به معنای آگاهی دادن است و هم تبلیغ به معنای ایلاخ کردن و مطلع نمودن. بنابراین راه صحیح می‌تواند این باشد که به جای آگهی‌های تبلیغاتی از واژه آگهی‌های تجاری استفاده گردد. این موضوع در پوسترها هم دیده می‌شود که گاه به اشتباہ به یک پوستر تجاری، پوستر تبلیغاتی گفته می‌شود. اصولاً وظیفه‌ی پوستر ایلاخ کردن است و باید از واژه‌ی پوستر تجاری در اینجا استفاده گردد.

در صفحه ۴۱ در مقابل کلیشه صفحه اول روزنامه خلاصه‌الحوادث ۱۳۱۹ نوشته شده است که به ویزگی تصویری حروف تیر و من توجه نمایند. سوالی پیش می‌آید و آن اینکه ویزگی یعنی چه و آیا قیلاً در مورد ویزگی در جایی صحبت شده باشد، که نشده است. و خواننده بالاخره از موضوع آگاه نمی‌شود.

از صفحه ۴۲ کتاب شرح و مسایل چاپ بر جسته تشریح شده، اسامی که ریشه‌ی روسی دارد. (من ۴۸) از جمله به درفش اشاره می‌گردد که فاقد نام علمی است و هم‌انهنج با این واژه‌ها نیست. در صفحه ۳۵ و در مورد شرحی که در زیر مطلب تراو و سفیدی‌ها در تراهام‌های ۱۰ تا ۹۰ خط یا درجه فراموش شده است.

در صفحه ۶۱ و در مورد کلمه Point اشاره به تلفظ این کلمه در چاپخانه‌های ایران می‌شود «پنت»، در حالی که در کتاب می‌بایست تکلیف واژه اصلی روشن شده و به اصل آن «پوینت» اشاره شود. امید است نویسنده محترم، آقای افضل‌مرهاجر مطالب حاضر را تنها از سر صدق بداند و مدبرت محترم سازمان سمت نیز به زبانی و طریقه‌های علمی و آرایشی و پیرایشی نشرياتش توجه بیشتری بمنول کند.

پی‌نوشت‌ها:

1. CANY WINOB BRAND
2. FRED LANDER
3. WAKE EVEN

دیگر این که صفحه خود از صفحه آرایی مطلوبی برخوردار است و بسیاری از زیبایی‌های آن در زیر ترام خاکستری پنهان مانده است. در صفحات ۱۵۸-۹ می‌بایست حاصل و نتیجه‌ی کار به صورت کلیشه یا گتراتستی قوی و عاری از تراهم‌های سایه و روشن ناخواسته چاپ می‌شود که نیازمند اصلاح است.

پانویسی

یکی از منابع مورد توجه خواننده، پانویش‌های کتاب است. با توجه به اینکه پانویس‌ها در تمامی صفحات از شرایط مساوی تصویری بیرون می‌برند، لازم است اندازه‌ی حروف (point) و کاراکتر حروف (Font) در یک اندازه و شکل باشند تا تفاوت و نتیجه‌گیری آسان‌تر صورت گیرد.

باتوجه به پانویس کلیه صفحات مشخص می‌شود که مثلاً آنچه در صفحه ۴ آمده تمنه اندازه و کاراکتر حروف انتخابی است، در حالی که در صفحه ۳۴ این قرارداد عوض می‌شود که الیمه در پیهی صفحات موضوع به خوبی اجرا شده است.

خط و ویزگی‌های آن

در صفحه ۶۵ کتاب نویسنده به موضوع خط پرداخته است. جملات استفاده شده تقریباً شیوه به جملات مقاله‌ای است که در کتاب روزنامه‌نگاری برش‌هایی در آثار خود ایجاد می‌کنند، به طور مثال پیشانی در عکس حذف می‌شود و یا بخشی از دست‌ها و گوش‌ها در قادر قرار نمی‌گیرد. در کتاب حاضر نیز دو عکس از یعنی دهقان‌پور در صفحات ۷۷ و ۱۹۴ ارائه شده که از همین شیوه استفاده شده است.

سوال اینجاست آیا گنجانیدن این نوع عکس‌ها در کتابی که به مبانی گرافیک می‌پردازد زود و بحتانگیز نخواهد بود و آیا پیش از آن که مفید باشد، مضراتی به همراه ندارد. شایسته بود نویسنده در این باب توضیحی ارائه می‌نمود.

ترام

ترام در چرخه زیباسازی صفحات کتاب نقش دارد، اما در صفحه ۱۱۶ و در تصویر صفحه شناسامه مجله صفت چاپ، وجود تراهم خالی از قایده است. چرا که خود صفحه در اصل فاقد چنین تراهمی است و

بهتر است عکس‌های مجله نگین و سخن جایجا شوند.

صفحه آرایی کتاب

صفحه آرایی کتاب، در ظاهر براساس فرم حاشیه قرارداده شده، به این معنی که از صفحات آغازین کتاب این‌گونه استباط می‌شود که طراح در هر صفحه حاشیه‌ای به عرض ۵ سانتی‌متر انتخاب نموده است. اما این قانون در دیگر صفحات گاه مورد هجوم کلمات و عکس‌ها واقع می‌شود.

به طور مثال صفحات ۱۵۵، ۱۸۱ و ۱۸۵ که کمتر از یک سانتی‌متر حاشیه دارد.

از طرفی به واژه صفحه‌آرایی یا Layout کتابی با نام گرافیک مطبوعاتی می‌بایست در صفحات آغازین اشاره شود، در حالی که به معنی این واژه در صفحه ۲۰۸ اشاره شده، کتابی که در عمل بیش از ۲۲۶ صفحه ندارد.

عکس

گرچه آثار ویزگی‌ای در باب عکس وجود دارد به ویزگ در میان عکاسان امریکایی از جمله کانی وینوب براند^۱ که در عکاسی حرفه‌ای خود، دوربین را کچ نگاه می‌دارد و یا فرید لاندر^۲، واک اون^۳ که برش‌هایی در آثار خود ایجاد می‌کنند، به طور مثال پیشانی در عکس حذف می‌شود و یا بخشی از دست‌ها و گوش‌ها در قادر قرار نمی‌گیرد. در کتاب حاضر نیز دو عکس از یعنی دهقان‌پور در صفحات ۷۷ و ۱۹۴ ارائه شده که از همین شیوه استفاده شده است.

سوال اینجاست آیا گنجانیدن این نوع عکس‌ها در کتابی که به مبانی گرافیک می‌پردازد زود و بحتانگیز نخواهد بود و آیا پیش از آن که مفید باشد، مضراتی به همراه ندارد. شایسته بود نویسنده در این باب توضیحی ارائه می‌نمود.

نکاتی دیگر

اگر به معنای آگهی که همان آگاه ساختن یا آگاهی دادن است واقع باشیم، می‌دانیم که به کارگیری واژه‌هایی چون آگهی تبلیغاتی معنی